

Komentar Evandjelja: Presveto Trojstvo

Komentar svetkovine Presvetog Trojstva (Godina A). „Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina.“ „Moramo biti uvjereni da je Bog stalno s nama, poput Oca koji voli, pomaže nam, nadahnjuje nas, blagoslivlja nas... i oprašta nam.“

Evandjelje (Iv 3,16-18)

U ono vrijeme reče Isus Nikodemu: »Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije

poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.«

Komentar

U intimnosti svog dijaloga s Nikodemom, Isus otkriva dubinu božanske ljubavi. „Jer Bog je tako ljubio svijet...” započinje.

Svijet, cijeli svemir, izašao je dobar iz Božjih ruku, kako svjedoči Knjiga Postanka kada dodaje: „I Bog vidje da je dobro“ (Post 1,10) dok promatra sve što je stvarao iz dana u dan. Ali ovaj svijet, koji je bio dobar, oštećen je grijehom čovječanstva. Međutim, Bog ne napušta čovječanstvo i nastavlja održavati svoju ljubav, koja je jača od grijeha. Ljubav koja ide do

krajnosti: „Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca“ (r. 16).

Sveti Ciprijan, crkveni otac, poziva nas da razmislimo, sredinom trećeg stoljeća, o „mnogim i velikim dobročinstvima Božjim, koja je velikodušna i obilna dobrota Boga Oca i Krista ostvarila i uvijek će ostvarivati za naše spasenje. Doista, da bi nas sačuvao, da nam da novi život i da nas može otkupiti, Otac je poslao Sina. Sin, koji je bio poslan, htio se zvati i Sinom Čovječjim, da nas učini djecom Božjom: ponizio se, da bi uzdigao ljude koji su prije ležali na zemlji, bio je ranjen da bi izliječio naše rane, postao je rob da bi nas, koji smo bili robovi, poveo u slobodu. Prihvatio je smrt kako bi smrtnicima mogao ponuditi besmrtnost“ [1].

Bog Otac nam je dao „svog jedinorođenog Sina“ (r. 16), kaže Isus. Otac je darovatelj svega. Prvo,

od vječnosti, on sve daje svom Sinu, kao što sam Isus priznaje u svojoj molitvi Ocu tijekom Posljednje večere: „Sve što je moje, tvoje je, i sve što je tvoje, moje je“ (Iv 17,10). Otac i Sin dijele istu božansku prirodu.

Ali, s vremenom, Bog Otac također sve daje svijetu, dajući svog jedinorođenog Sina iz ljubavi. „Riječ ‘jedinorođeni’ odnosi se, s jedne strane, – objašnjava Benedikt XVI. – na Prolog [Evandjelja po Ivanu], gdje je Logos definiran kao ‘jedinorođeni Bog’ (Iv 1,18). Ali, s druge strane, podsjeća na Abrahama, koji nije zanijekao Bogu svoga sina, svoga ‘jedinorođenog sina’ (Post 22,2.12). Očevo ‘davanje’ dovršava se u ljubavi Sina ‘do kraja’ (Iv 13,1), to jest do križa“[2].

Ovaj Božji dar, njegovog jedinorođenog Sina, nije bio dan odabranoj skupini ili odabranom narodu, već je namijenjen „svijetu“.

Stoga ima univerzalnu dimenziju. Cijeli svijet je trebao spasenje i on ga je otkupio da „ne propadne, nego da ima život vječni“ (r. 16).

„Jer Bog nije poslao Sina svoga na svijet da osudi svijet, nego da svijet spasi po njemu“ (r. 17). Isus, Sin Božji koji je postao čovjekom, „ne dolazi da nas osudi – kako nas podsjeća sveti Josemaría – da nas prekori zbog našeg siromaštva ili naše bijede: on dolazi da nas spasi, da nam oprost, da nas ispriča, da nam donese mir i radost. Ako prepoznamo ovaj divan odnos Gospodina s njegovom djecom, naša će se srca nužno promijeniti i shvatit ćemo da se pred našim očima otvara potpuno nova panorama, puna olakšanja, dubine i svjetla“ [3].

„Ako nas je Bog stvorio, ako nas je otkupio, ako nas voli do te mjere da je za nas dao svog jedinorođenog Sina, ako nas čeka – svaki dan! – kao što je onaj otac u prisposobi čekao

svog rasipnog sina, kako ne može htjeti da se prema njemu odnosimo s ljubavlju? – također komentira sveti Josemaría – Bilo bi čudno ne razgovarati s Bogom, okrenuti se od njega, zaboraviti ga, baviti se aktivnostima koje nisu povezane s tim neprekidnim dodirima milosti“ [4].

[1] Sv. Ciprijan, O djelima Božjim, 1 (PL 4, 601-603)

[2] Joseph Ratzinger - Benedikt XVI., Isus iz Nazareta, svezak I: Od krštenja do preobraženja, New York: Doubleday, 2007., str. 398.

[3] Sv. Josemarija, Susret s Kristom br. 165.

[4] Sv. Josemarija, Prijatelji Božji, br. 251.

Foto: Olivier Miche, Unsplash

Francisco Varo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
presveto-trojstvo/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-presveto-trojstvo/) (22.02.2026.)